

Lag om ändring i utsökningsbalken;

SFS 1993:1650

Utkom från trycket
den 5 januari 1994

utfärdad den 22 december 1993.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 2 kap. 4 §, 4 kap. 3 och 8 §§, 13 kap. 6 och 20 a §§, 15 kap. 24 a § och 17 kap. 7 § utsökningsbalken skall ha följande lydelse.

2 kap.

4 § Har ansökan gjorts hos en kronofogdemyndighet som inte är behörig, skall målet genast överlämnas till en kronofogdemyndighet som enligt vad handlingarna visar är behörig. Ansökan anses gjord, när den kom in till den första myndigheten eller, i fråga om muntlig ansökan, när sådan ansökan gjordes där.

Även om den myndighet där ansökan gjorts är behörig, får målet överlämnas till en annan behörig kronofogdemyndighet, om det främjar målets handläggning. Ett mål får överlämnas även efter det att utmätning har verkställts eller andra åtgärder för verkställighet har vidtagits.

4 kap.

3 § Utmätning skall ske endast om det belopp som kan beräknas flyta in, efter avdrag för kostnader som uppkommer efter utmätningen, ger ett överskott som gör åtgärden försvarlig.

Av utmätningssbar egendom bör i första hand tagas in anspråk sådan tillgång som kan användas till fordringens betalning med minsta kostnad, förlust eller annan olägenhet för gäldenären, om ej annat följer av 4 —6 §§.

8 §² Frågor om utmätning prövas av kronofogdemyndigheten i det län där gäldenären har sitt hemvist, där egendom som tillhör gäldenären finns eller där verkställighet annars lämpligen kan ske.

Frågor om utmätning av lön eller annan förmån som avses i 7 kap. prövas, om gäldenären inte har hemvist här i landet, av kronofogdemyndigheten i det län där arbetsgivaren eller någon annan som ger ut förmånen finns.

Har utmätning sökts hos kronofogdemyndighet som ej är behörig enligt första eller andra stycket, får myndigheten likväl i brådskande fall vidtaga åtgärd som avses i 6 kap. 12 § innan målet enligt 2 kap. 4 § första stycket överlämnas till kronofogdemyndighet som är behörig.

13 kap.

6 § Fordran som skall beaktas upptas med det belopp till vilket den uppgår på fördelningsdagen. Som fördelningsdag anses härvid den dag till vilken fördelningsammansträde är utsatt, även om hinder möter att då

¹ Prop. 1993/94:50, bet. 1993/94:SKU15 och 1993/94:LU13, rskr. 1993/94:113.

² Senaste lydelse 1993:893.

verkställa fördelningen. När sammanträde ej hålls, anses den dag då kronofogdemyndighetens beslut meddelas som fördelningsdag.

Vid fördelning räknas som fordran i ett mål även sådan förrättningskostnad som avser endast det målet.

Begär borgenär betalning för fordran som ej har anmälts i tid, skall utdelning utgå av överskott, om sådant uppkommer.

20 a §³ Skall influtna medel fördelas mellan flera mål och understiger det belopp som skall betalas ut i något av dessa 100 kronor, skall beloppet, om särskilda skäl inte föranleder något annat, i stället fördelas mellan övriga mål där fordringen inte fått full täckning.

Kronofogdemyndigheten är inte skyldig att betala ut belopp som understiger 25 kronor. Om beloppet inte betalas ut, tillfaller det staten.

15 kap.

24 a §⁴ Kronofogdemyndigheten är inte skyldig att betala ut belopp som understiger 25 kronor. Om beloppet inte betalas ut, tillfaller det staten.

17 kap.

7 §⁵ Förrättningskostnader i mål om utmätning tas ut ur köpeskillingen för såld egendom, behållen avkastning och andra tillgängliga medel. De får vid behov genast utsökas hos gäldenären.

Förrättningskostnader som är gemensamma för flera mål har företrädare framför kostnader som endast avser ett mål.

Förrättningskostnad för handräckning enligt 8 kap. 18 § får genast utsökas hos den mot vilken åtgärden har vidtagits.

Förrättningskostnad i mål om införsel får genast tas ut genom införsel hos gäldenären.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 1994.

På regeringens vägnar

GUN HELLSVIK

Lena Moore
(Justitiedepartementet)

³ Senaste lydelse 1983:924.

⁴ Senaste lydelse 1983:924.

⁵ Senaste lydelse 1992:636.